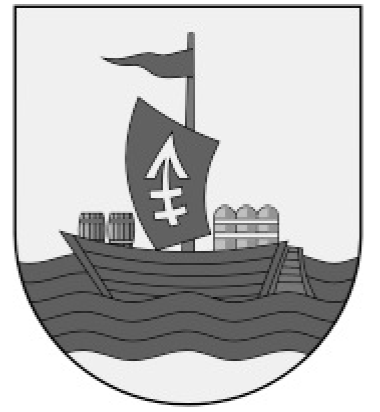
КРЫВІНКА

СТУДЗЕНЬ
№ 1 (155)
2015 год

ІНФАРМАЦЫЙНА-КУЛЬТУРНАЯ ГАЗЕТА БЕШАНКОВІЦКАГА РАЁНА

МЕРКАВАННЕ РЭДАКТАРА

ДЗІЎНАЯ ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ

У мінулым годзе мая знаёмая з вёскі Дразды прыватызавала сваю кватэру. Першапачаткова яе кошт ацанілі ў 208 мільёнаў. Пасля таго, як яна спрабавала абскардзіць рашэнне РВК, кошт знізілі … аж на 9 мільёнаў, а яе сяброўцы, якая пражывае ў аналагічнай кватэры – на 70 млн. Я параіў сваёй знаёмай звярнуцца ў абласную пракуратуру.

Пасля праверкі правільнасці прыватызацыі ў Сенненскім раёне ў студзені гэтага года, абласная пракуратура вынесла 7 пратэстаў. Адначасова ў райвыканкам было накіравана прадстаўленне аб ліквідацыі парушэнняў заканадаўства аб прыватызацыі жылых памяшканняў, прычын і ўмоў, якія ім садзейнічалі, у якім пастаўлена пытанне аб дысцыплінарнай адказнасці вінаватых асоб.

Усяго за мінулы год і пачатак 2015 года па выніках праверак выканання заканадаўства аб прыватызацыі жылых памяшканняў органамі пракуратуры вобласці ў тэрытарыяльныя гаррайвыканкамы ўнесена 16 прадстаўленняў і прынесены 21 пратэст на рашэнні аб прыватызацыі.

У Чашніках, згодна з рашэннем Чашніцкага райвыканкама, сям'і ў складзе трох чалавек была дазволена прыватызацыя чатырохпакаёвай кватэры. У адпаведнасці з вырабленымі разлікамі і актам ацэнкі, кошт названай кватэры склаў 331,6 млн. беларускіх рублёў. Паўторная адзнака названага жылога памяшкання паказала, што сапраўдны кошт кватэры складае каля Br165 млн. Завышэнне кошту роўна ў два разы!

Пры разліках кошту дадзенага жылога памяшкання ацэначнай камісіяй быў няправільна ўжыты індэкс змянення кошту будаўніча-мантажных работ, а таксама не былі ўлічаны асобныя характарыстыкі прыватызуемай кватэры (вышыня столяў і інш.).

Пракуратурай вобласці ў Віцебскі аблвыканкам унесена прадстаўленне, па выніках разгляду якога за дапушчаныя парушэнні заканадаўства да дысцыплінарнай адказнасці прыцягнутыя 38 службовых асоб.

Г.Станкевіч.

У артыкуле выкарыстаны матэрыялы Алены Ціханавай (БелТА)

******

Мае радкі, я думаю, памруць,
час усміхнецца, пераможна гляне
і адашле тварэнне маіх рук
да нежывых у вечнае выгнанне.

Былое, прышласць, містыка быцця,
прастора, там, дзе шнараць астранаўты –
паўсюль на свеце не знаходжу я,
не бачу для сябе прывабнай праўды.

Паэт спрабуе толькі, каб злучыць
разрывы паміж целам і душою.
Іголка – талент. Голас – толькі ніць.
І смерць адна ўсяму шытву – мяжою.

І.Бродскі,
пераклад Г.Станкевіча

НАША ЖЫЦЦЁ

ПАБУДАВАНЫ НОВЫ МОСТ

У снежні 2014-га года быў здадзены ў эксплуатацыю новы мост праз рэчку Свячанка блізу вёскі Саўрасы.

Перад самым упадзеннем у рэчку Ула, там дзе Свячанка разліваецца значна больш чым на 10 метраў ушыркі, раней існаваў жалезны мост. Ён спраўна служыў калгаснікам былога калгаса “1-га Мая”, а а ў апошні час некалькім апошнім жыхарам вёсачкі Саўрасы, што ляжыць за нейкі кіламетр ад яго.

Але эксперты ўстанавілі, што ў сувязі з будаўніцтвам электрастанцый на Заходняй Дзвіне на Свячанцы трэба будаваць новы мост. Бо ўзровень вады падвысіцца не толькі на самой Дзвіне, але і на яе прытоках, і стары мост будзе залівацца вадой.

І вось крыху больш чым за паўгода 60-мятровы новы мост быў пабудаваны. Цяпер жыхарам Чурылава, Селядцова, Быцава і Саўрасаў, каб дабрацца да Улы, не трэба апісваць кола праз Бачэйкава. Дый грыбнікі дзякуй скажуць.

М.Васільеў

КІРМАШ 28-ГА СНЕЖНЯ

Той, хто яго арганізоўваў, пэўна, меў на стале і хлеб і да хлеба. Астатнім прапаноўваўся мінімум тавараў па звыклых коштах.

Праўда, былі кошты і ніжэйшыя. Скажам, на зерне. Але каму яно сёння патрэбна нават за паўцаны? Думаецца, што на кірмашы не распрадалі і тыя дзве няпоўныя машыны, якія сюды адкамандзіравалі.

А вось мяса і мясныя вырабы былі і па ніжэйшых коштах, але толькі першыя паўгадзіны. А потым пакупнікам засталося выбіраць, ці мёрзнуць самім і марозіць прадавачак на плошчы, ці пайсці і купіць тавар па аналагічным кошце ў крамах.

Дарэчы, мароз у нядзелю ў Бешанковічах а дзевятай раніцы быў -14.

Адным словам, кірмаш быў больш чым сціплы.

Г.Станкевіч

“ДАРОГА ЖЫЦЦЯ” ПА-РАНЕЙШАМУ ПРАЦУЕ

13-га студзеня на вуліцы было +4. Пра мароз засталіся толькі прыемныя ўспаміны. Але майстар ёсць майстар: нягледзячы на ўсе студзеньскія сюрпрызы лядовая дарога, зробленая Дзедам Марозам яшчэ ў лістападзе, па-ранейшаму працуе.

А інакш быць не можа. Людзям штодзень трэба з аднаго берага на другі: у школу, на працу, у краму…

Вось толькі каб да дзедамарозаўскіх клопатаў ды дадаць крыху людскіх. Скажам, пасыпаць пяском спуск да Дзвіны, абазначыць чым-небудзь увесь шлях праз рэчку. Бо адвячоркам ці ўранні можна лёгка збіцца з ледзь прыкметнай ужо сцежкі і трапіць у палонку. Ну, а калі б на беразе дзяжурыў ратавальнік, як гэта ён робіць на бальнічнай сажалцы ўлетку, то было б тое, мусіць, з разрада “відавочнае – неверагоднае.”

Зразумела, што сёння праз Дзвіну можна было б перапраўіцца і на лодцы. Толькі вось дзе яна ёсць?

Сеня на Дзвіне ў Бешанковічах няма аніякага знаку, што ў горадзе існуе нейкая ўлада, і што яна неяк клапоціцца пра тых, хто перасякае штодня па лёдзе рэчку.

Г.Станкевіч

НАВІНЫ АДУКАЦЫІ

З’ЯВІЎСЯ ЛІНГАФОННЫ КАБІНЕТ

Спецыялізаваны кабінет для вывучэння ангельскай мовы месціцца ў раённым Цэнтры дзяцей і моладзі.

Ён уяўляе сабой пяць маленькіх манітораў з навушнікамі, што злучаныя з шостым маніторам, які належыць настаўніку. Усё гэта абслугоўваецца камп’ютарам з вялікай інтэрактыўнай дошкай.

Плануецца, што з ранку да абеда тут змогуць навучацца вучні бешанковіцкіх школаў, а вечарам кабінет могуць наведваць дзеці з сельскіх школак, якіх прывязуць на аўтобусе.

Магчыма, што кабінетам будуць карыстацца і настаўнікі іншых прадметаў, калі гэта палічаць мэтазгодным.

Ёсць задумка, што замежную мову тут змогуць вывучаць і дарослыя, зразумела, заплаціўшы за навучанне.

Пакуль што кабінет не падключаны да адпаведных праграм, а таму пра ўсе праекты можна гаварыць толькі ва ўмоўным ладзе.

Г.Станкевіч

РЫНАК ПРАЦЫ

ВАКАНСІІ ПАЧАТКУ 2015 ГОДА

На сайце Міністэрства працы і сацыяльнай абароны пастаянна публікуюцца вакансіі. Якія новыя прапановы на рынку працы з’явіліся тут пад Новы год па стану на 29 снежня? На 42 рабочыя месцы прапануецца 31 вакансія.

У РСТ(Райпо) патрабуецца начальнік гандлёвага аддзела з заробкам у 4, 5 мільёна рублёў. Але абавязковая вышэйшая адукацыя.

4,1 мільёна атрымае вадзіцель аўтамабіля ў МНС. Праца суткі праз двое. Адукацыя агульная сярэдняя.

ПУПу “АграВітВін” патрабуецца галоўны бугалтар з вышэйшай адукацыяй. Заробак – 4 мільёны.

Бешанковіцкаму “Камунальніку” патрабуецца начальнік аддзела вадаправодна-каналізацыйнай гаспадаркі з прафесійна-тэхнічнай адукацыяй і заробкам у 3,8 мільёна.

АТП-21 прапануе работу вадзіцелям катэгорыі “Д” з заробкам у 3,5 млн.

Электрагазазваршчыкам 2-5 разрадаў з вопытам работы “Белкатламаш” таксама прапануе 3,5 мільёны.

Столькі ж прапануюць у “Наватары” і “АграВітВіне” аператарам машыннага даення, а ў “АграВітВіне” яшчэ і трактарысту.

Шмат вакансій ёсць у Бешанковіцкім лясгасе. Тут патрэбны трактарыст (3,2 млн.) памочнік ляснічага (3 млн.), майстар леса (2,7 млн.), ляснік (2 млн.), столяр і токар (па 3 млн.).

Патрабуюцца прадавачкі ў магазіны вёсак Будзілава, Сініцы, Вярхоўя, а таксама ў Бешанковічах (лясгас). Заробак прапанаваны ў 3 мільёны. Такі ж заробак РСТ прапануе і вадзіцелю аўтамабіля.

Іншыя вакансіі маюць заробкі да 3-х мільёнаў.

М.Васільеў

ГАЛОЎНЫ ПРАЦІЎНІК

ЭКАНОМІКА Ў АПАЗІЦЫІ

Ужо мала для каго з'яўляецца сакрэтам, што на сёняшні дзень галоўным праціўнікам, галоўным апазіцыянэрам нашай улады з'яўляецца эканоміка. Рашэнні па эканамічных пытаннях з'яўляюцца практычна кожны тыдзень. І, усвядоміўшы, што эканоміка ўяўляе для захавання палітычнага рэжыму галоўную пагрозу, і меры ў дачыненні да эканомікі нашы ўлады пачалі прымаць тыя ж, што раней ўжывалі супраць апазіцыі.

Адзін Дэкрэт № 5 чаго варта. Азнаёміўшыся з новым дэкрэтам Лукашэнкі, галоўны прававы інспектар Беларускага прафсаюза РЭП Жанна Запрыварына з цяжкасцю падбірае словы, каб яго ахарактарызаваць: «Гэта нават не прыгоннае права, ня рабства. Гэта турма!». На думку юрыста, работнікі беларускіх прадпрыемстваў і арганізацый усіх формаў уласнасці стануць бяспраўныя ў 10 разоў, паведамляе «Салідарнасць».

Або ўзяць апошнія рашэнні ў вобласці «валютнага рэгулявання». Гэта нешта ў духу падаўлення «маўклівых акцый». Без «форменнай вопраткі», гэта значыць без абвяшчэння дэвальвацыі, робіцца рэпрэсіўныя меры, накіраваныя на абмежаванне пакупкі валюты, але дэ-факта дэвальвацыя рубля ўсё ж праводзіцца. Наўрад ці ўлада была скіравана на тое, каб валютны рынак забіць, яна рэальна хацела яго выратаваць, але ўсё было зроблена так, як толькі наша ўлада і ўмее - у асабліва рэпрэсіўным ключы.

Праблемаўтым, штомяркуючы па заявах афіцыйных асоб, валютна-фінансавая палітыка будзе толькі ўзмацняцца жорсткасць. Што можа прывесці не толькі да валютнага, але і наогул фінансаваму калапсу. «Вы павінны кіраваць усімі банкамі ў краіне так, як вы лічыце патрэбным ў імя вырашэння тых задач, якія стаяць перад Нацыянальным банкам», - сказаў беларускі кіраўнік, звяртаючыся да П. Калаура. «Хопіць песціцца, жартаваць і гуляць у дэмакратыю. Новых узрушэнняў краіна атрымаць не павінна. Дзяржаўныя інтарэсы павінны быць вышэй карпаратыўных. А калі хто-небудзь з банкаў не згодны працаваць па гэтых правілах - прымайце меры», - заявіў Лукашэнка, прадстаўляючы П. Калавура на пасадзе кіраўніка НБ РБ, перадае АФН.

Наша ўлада - яна нешта накшталт пажарнага, прывыкла залівацъ агонь вадой, тушыць любую іскру іншадумства, але раптам апынулася на карабле, які тоне. Іншымі словамі, наш кіраўнік дзяржавы змагаецца з эканомікай тымі ж адпрацаванымі метадамі, як і раней змагаўся з апазіцыяй. І зусім не выключана, што нават і «пераможа». Але бяда для нашай улады ў тым, што эканоміка - гэта нетыповы апазіцыянер. Эканоміку трэба ратаваць, прычым тэрмінова, а вось ратаваць каго-небудзь ці што-небудзь наша ўлада не ўмее. Не займалася яна гэтым ніколі. Пачынаючы з 1994 года яна толькі змагалася з «ворагамі» і купіравала «пагрозы». І ў дачыненні да эканомікі працягвае дзейнічаць старымі, адпрацаванымі метадамі. І хоць усё гэта называецца «выратаваннем эканомікі», на справе гэта яе знішчэнне. У сілу метадаў, якія выкарыстоўваюцца.

Узяць хоць бы тую ж Паўночную Карэю - там таксама ніякіх мер рэгулявання, акрамя рэпрэсіўных, улада да апошняга часу не ведала і не ўжывала. Зараз, для даведкі, у краіне быццам бы пачаліся рынкавыя пераўтварэнні. Без харчовай дапамогі звонку краіна нават пракарміць сябе не магла. Беларуская «рэпрэсіўная» эканоміка, дарэчы, таксама не выжыла б без вонкавых датацый. Але нават у рамках эканамічнага саюза з Расіяй і Казахстанам наша «чучхэ» існаваць ужо не зможа, нават калі беларускім уладам і атрымаецца ўвасобіць усе планы па «чучхаізацыі» у жыццё.

Для ілюстрацыі можна ўзяць прыклад эканомік паўночных і паўднёвых штатаў ЗША перад грамадзянскай вайной. Калі б не было Поўначы, Поўдзень змог бы існаваць і далей са сваёй рабаўладальніцкай эканомікай. Але больш развітая Поўнач, дзе рабства не было, рабіла эканоміку Поўдня неканкурэнтаздольнай у маштабах адзінай краіны. Адсюль і жаданне Поўдня аддзяліцца і, як следства - грамадзянская вайна. Была б у Беларусі канчаткова пабудавана свайго роду Паўночная Карэя, гэта значыць цалкам закрытае дзяржава, рэпрэсіўныя ўказы маглі б падоўжыць існаванне сістэмы.

Нашы ўлады хочуць пабудаваць аналаг эканомікі «чучхэ» пры амаль адкрытых межах. Але гэта немагчыма нават тэарэтычна. А яшчэ больш сумна, што па-іншаму наша ўлада і не ўмее. Як, напрыклад, яна будзе развіваць прадпрымальніцтва, калі ўсе дваццаць гадоў свайго існавання яна з прадпрымальніцтвам змагалася і працягвае рабіць гэта цяпер? Нават калі і захоча, то не зможа, але яны яшчэ і не хочуць, усё мацней «закручваючы гайкі». Як улада будзе развіваць ініцыятыву і творчасць, калі яна заўсёды прыгнятала любое іншадумства? А ініцыятыва і творчасць - гэта ж і ёсць іншадумства, гэта калі чалавек не праводзіць тупа «лінію партыі», а прапаноўвае нешта сваё, адрознае ад агульнапрынятага. Зноў жа - не можа і не хоча. Апошнія ўказы і распараджэнні накіраваны на тое, каб канчаткова задушыць любыя парасткі ініцыятывы на прадпрыемствах і ў фінансавай сферы. Але, на вялікі жаль для нашай улады, Паўночную Карэю яны пабудаваць не паспелі. Адпаведна, і вяртанне ў «феадалізм» не ўратуе, наадварот - зробіць нашу сістэму яшчэ менш канкурэнтаздольнай у параўнанні з больш развітымі эканомікамі. Нават у адносінах да эканомікам Расіі і Казахстана мы ставім сябе ў загадзя пройгрышнае становішча.

Але эканоміка - гэта не поле бою, ва ўсякім выпадку, гэта нетыповае поле бою. Каб атрымаць перамогу ў эканоміцы, трэба часцяком змагацца ня «супраць», а «за». Ня супраць імпарту, да прыкладу, а за павышэнне канкурэнтаздольнасці тавараў. Ня супраць «народца», які адмаўляецца спажываць дарагія і няякасныя тавары, а за спажыўца, і гэтак далей. Пакуль жа наша ўлада і ў эканоміцы спрабуе выкарыстоўваць традыцыйныя, выпрабаваныя на іншадумцах метады. І, нягледзячы на дэклараваныя мэты, атрымліваецца, што ўсё ж змагаецца супраць эканомікі ў цэлым, а не супраць яе «ворагаў» - сапраўдных і ўяўных.

Юрый Пшэннік
Народная воля.

ІНВЕСТЫЦЫІ

ПАДРАБЯЗНАСЦІ АДНАГО ПРАЕКТА

Вядомыя кампаніі Літвы, Беларусі і Расіі ствараюць фармацэўтычны завод у гарадскім пасёлку Бешанковічы Віцебскай вобласці. З 2016 года кампанія "Націвіта" плануе асвоіць выпуск лекавых сродкаў, прызначаных для лячэння анкалагічных, аутоіммунных і цяжкіх інфекцыйных захворванняў.

Новы сучасны будынак плануецца пабудаваць на месцы закінутага двухпавярховага цэха жалезабетонных канструкцый. Мясцовыя ўлады перадалі "Націвіце" гэты будынак на бязвыплатнай аснове. У выніку паспяховай рэалізацыі новага праекта будзе створана прыкладна 70 працоўных месцаў.

Інвестыцыйны праект ацэньваецца ў 15 млн даляраў. 10 млн даляраў плануюць вылучыць літоўскія інвестары, яшчэ 5.000.000 - "іншыя ўдзельнікі праекта".

Гендырэктарам "Націвіты" з'яўляецца Дзмітрый Клеўжыц, які ўзначальваў Нацыянальнае агенцтва інвестыцый і прыватызацыі ў 2011-2013 гадах. Паводле яго слоў, гэты праект - "праця той лініі", якую ён праводзіў на пасадзе кіраўніка агенцтва. *"Гэта чысты Грынфілд. Да таго ж, мы прыцягнулі не толькі замежнае фінансаванне, але і замежныя ноу-хау, жыццёва неабходныя краіне",* - сказаў Клеўжыц.

Фармкомплекс будзе ажыццяўляць вытворчасць першых джэнерыкаў (у асноўным цытастатычныя прэпараты) і біятэхналагічных прадуктаў. Вытворчасць такіх лекаў у краіне адсутнічае. *"Гэта вельмі сур'ёзныя лекі, якія патрабуюць наяўнасці самых перадавых тэхналогій",* - сцвярджае Клеўжыц.

Ідэолагам праекта з беларускага боку выступае Аляксей Сычоў і падкантрольная яму віцебская кампанія "ВітВар". Сёння прадпрыемства ўваходзіць у дзесятку найбуйнейшых дыстрыб'ютараў фарма-цэўтычнай прадукцыі ў Беларусі, мае сетку з 12 аптэк і актыўна інвесціруе ў яе развіццё. Па дадзеных за мінулы год абарот кампаніі перавышаў 20 млн долараў. Асноўнымі партнёрамі - пакупнікамі прадукцыі з'яўляюцца дзяржаўныя прадпрыемствы сістэмы "Фармацыя". Сычоў да нядаўніх часоў быў кіраўніком Асацыяцыі міжнародных фармацэўтычных вытворцаў у Беларусі, цяпер з'яўляецца старшынём Камітэта па звароце лекавых сродкаў пры Дзелавым цэнтры эканамічнага развіцця СНД, ганаровым консулам Славакіі ў Віцебску і кіраўніком федэрацыі пляжнага футбола.

Аляксей Сычоў загарэўся ідэяй стварэння новага прадпрыемства пасля наведвання расійскай фармкампанія "Біокад". *"Калі б мяне спыталі яшчэ год таму, ці магчыма ў Беларусі стварэнне новых інавацыйных вытворчасцей, новых арыгінальных прэпаратаў, я б адназначна адказаў, што не. Але за апошні год мне ўдалося наведаць шэраг новых прадпрыемстваў Расіі, у тым лікукампанію"Біокад".Язразумеў, што пры пэўных намаганнях, правільна абранай стратэгіі і падыходах ўсё магчыма. Выкарыстоўваючы вопыт калег, якія таксама зацікаўлены ў кааперацыі, Беларусь можа стацьаднойздзяржаўзразвітой фармацэўтычнай галіной",* - заявіў журналістам Сычоў.

Яшчэ некалькі гадоў таму "Біокад" была малавядомай кампаніяй. А цяпер - у лiку лідэраў рынку. У кампаніі тры заводы: два ў Маскоўскай вобласці і адзін ў асаблівай эканамічнай зоне "Санкт-Пецярбург" (апошні выпускае прэпараты для лячэння анкалагічных і аутоіммунных захворванняў). Нядаўна партнёрамі "Біокада" сталі "Фармстандарт", які заплаціў 100 млн даляраў за 20% вытворцы. Яшчэ 50% Biocad купіла структура, афіляваная з інвестфондаў Millhouse мільярдэра Рамана Абрамовіча, а 30% захоўвае за сабой гендырэктар і заснавальнік "Біокада" Дзмітрый Марозаў. Зараз у партфелі "Біокада" 14 прэпаратаў.

У 2013 годзе "Біокад" прасіў дзяржаўнага сакратара Саюзнай дзяржавы Расіі і Беларусі Рыгора Рапоту паспрыяць у паскарэнні працэдуры рэгістрацыі лекаў у Беларусі. Пасля рашэння гэтай праблемы кампанія абяцала разгледзець пытанне аб размяшчэнні ў Беларусі лакальнага вытворчасці.

У цяперашні час "Біокад" называецца "стратэгічным партнёрам" "Націвіты", але ніякіх грошай у завод у Бешанковічах пакуль не ўкладваў. "Новая вытворчасць у Віцебскай вобласці дазволіць краіне зэканоміць бюджэтныя сродкі, якія сёння вылучаюцца на набыццё гэтых прадуктаў. Акрамятаго,нашыспецыялісты, выкарыстоўваючы вопыт "Біокада ", навучацца працаваць як у даследчай сферы, так і ў вытворчасці гэтых высокатэхналагічных прадуктаў", - падкрэсліў Аляксей Сычоў.

Па розных ацэнках, аб'ём фармацэўтычнага рынку Беларусі ў мінулым годзе склаў 800-900 млн даляраў. Прычым з гэтай сумы 500 млн прыпадае на імпарт. Да пачатку 2016 пастаўлена задача давесці суадносіны лекавых сродкаў беларускай вытворчасці і замежнага ў вартасным выразе да 50/50.

"Націвіта" спадзяецца атрымаць рэгістрацыю максімальна вялікай колькасці прэпаратаў, каб у 2016 ўвайсці з шырокай наменклатурай ўласнай вытворчасці, замяніць дарагі імпарт. "Па якасці нашы лекі не будуць саступаць замежным аналагам, а каштаваць - значна менш. Мы шмат пераплачваем за брэнд", - рэзюмаваў ён.

Фінансавым партнёрам "Націвіты" выступае інвесткампаніі "Жыа Валдэн" Гядымінаса Жэмяліса. Гэта вядомы літоўскі бізнес-магнат, які кантралюе шэраг буйных кампаній, якія дзейнічаюць у сегментах авіяцыі, сельскай гаспадаркі, нерухомасці і кейтэрынг. Інвестыцыі ў фармацэўтыку - пробны крок.

Гендырэктар "Жыа Валдэн", старшыня агульнага сходу ўдзельнікаў СТАА "Націвіта" Марыус Жутаутас сказаў TUT.BY, што Жэмяліс цяпер больш засяроджаны на авіяцыі, але пацвердзіў, што ўваходзіць разам з ім і Сычовым ў савет дырэктараў "Націвіты". Улетку кампанія Жэмяліса Avia Solutions Group падпісала дамову аб будаўніцтве аэрапорта пад Масквой з расійскай дзяржкарпарацыяй "Ростэх", якую ўзначальвае "сябар Пуціна" Сяргей Чэмезаў.

Жутаутас спадзяецца, што з часам "Націвіту" атрымаецца зрабіць сур'ёзнай публічнай кампаніяй, вывеўшы яе на біржу. У літоўцаў ужо ёсць вопыт у гэтым плане. Першыя інвестыцыі ў Беларусь Жутаутас называе "лакмусавай паперкай". "Паглядзім, можа, у далейшым будзем інвеставаць і ў іншыя сектары", - рэзюмаваў ён.

TUT.BY

АБ'ЯВА

• Каб атрымліваць кожны нумар газеты «Крывінка» паведаміце рэдакцыі аб гэтым. Калі не жадаеце атрымліваць газету, то патэлефануйце.

• Калі прачыталі "Крывінку", то калі ласка, перадайце знаёмым.

• Наша газета стала размяшчаецца на партале http://kamunikat.org, дзе зацікаўленыя грамадзяне могуць яе спампаваць са старонкі: http://kamnikat.org/kryvinka.html каталагу "Пэрыёдыка" для далейшага выкарыстання яшчэ да з'яўлення газеты на паперы.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ

БАРАЦЬБУ З ДАРМАЕДАМІ ПАЧАЛІ З ПЕНСІЯНЕРАЎ?

Міністэрства працы і сацыяльнай абароны ў межах кампаніі па барацьбе з так званымі дармаедамі распрацавала праект дакумента, у якім прапісаныя меры па ўключэнню непрацуючых працаздольных грамадзян у працоўную дзейнасць. Пра тое, якія меры прадугледжвае дакумент, чыноўнікі пакуль не кажуць.

Як адзначыў намеснік міністра працы і сацыяльнай абароны Валеры Кавалькоў, дакумент яшчэ не прыняты і цяпер знаходзіцца ў Адміністрацыі прэзідэнта. Пра тое, калі ж грамадскасць даведаецца, што за сюрпрыз чыноўнікі падрыхтавалі непрацуючым суграмадзянам, невядома. Як адзначыў намеснік міністра, рашэнне ў гэтым выпадку павінен прыняць кіраўнік дзяржавы.

Валеры Кавалькоў толькі адзначыў, што тэрмін «дармаед» у Беларусі не ўзаконены, а праект дакумента рыхтаваўся ў адпаведнасці з палажэннямі Канстытуцыі.

Нагадаем, Аляксандр Лукашэнка даручыў ураду прымусіць працаваць тых, хто афіцыйна нідзе не працуе, да 1 студзені 2015 года. *«Любымі спосабамі, якія мы ведаем і ўмеем рабіць, трэба прымусіць гэтых людзей працаваць!»* - падкрэсліваў Лукашэнка на нарадзе 20 кастрычніка. - *Да 1 студзеня прыняць меры, каб усе працавалі, прымусіць усіх працаваць!»*

На тым жа нарадзе Лукашэнка прывёў і некаторыя лічбы. Так, па яго дадзеных, *«каля 500 тысяч нашых грамадзян не задзейнічаны ў эканоміцы краіны». «Хай 100 тысяч - гэта хатнія гаспадыні і што працуюць на ўласным падворку. А 400 тысяч чым займаюцца? За чый кошт жывуць?»*- Задавалася пытаннямі кіраўнік дзяржавы.

Ён даручыў тагачаснаму кіраўніку Адміністрацыі прэзідэнта Андрэю Кабякову і дзяржаўнаму сакратару Савета бяспекі Аляксандру Мяжуеву ўнесці прапановы па гэтай праблеме і да канца года далажыць аб праведзенай працы.

Лукашэнка тады таксама падтрымаў ініцыятыву Міністэрства ўнутраных спраў, якое прапанавала вярнуць норму, якая дазваляла прыцягваць да адказнасці грамадзян, якія не працуюць і ўхіляюцца ад працаўладкавання.

Эксперты звярталі ўвагу, што ўлады разгарнулі кампанію ня супраць дармаедаў, а супраць тых, якія працуюць нелегальна. Маўляў, дзяржава зацікаўлена, каб падаткі плаціліся спраўна, а сродкі ў Фонд сацыяльнай абароны насельніцтва (ФСАН) паступалі ў дастатковай колькасці. Бо каля 70% падатковай нагрузкі ў Беларусі прыпадае на адлічэнні прадпрыемстваў у ФСАН.

Будуць праблемы з напаўненнем фонду, пад пагрозай апынецца выплата дапамог, бальнічных і, у першую чаргу, пенсій. А так як дзяржава пакуль не прадпрымае ніякіх мер па рэфармаванні пенсійнай сістэмы, то, такім чынам, будзе шукаць любыя спосабы фонд папоўніць.

Адзін з іх - павелічэнне перыяду абавязковых выплат у ФСАН. Так, з 1 студзеня 2015 года павялічаны мінімальны стаж працы для прызначэння пенсіі па ўзросту і пенсіі за выслугу гадоў з 10 да 15 гадоў.

«Рэалізацыя гэтых мер дасць магчымасць узмацніць значнасць стажу ў памеры пенсіі і матывацыю работнікаў да доўгай легальнай працоўнай дзейнасці і абмяжуе ўтрыманскія настроі», - адзначыў Валеры Кавалькоў.

Да 2014 года мінімальны працоўны стаж, неабходны для прызначэння пенсіі па ўзросту і пенсіі за выслугу гадоў, складаў 5 гадоў, аднак з 1 студзеня 2014 года ён быў павялічаны да 10 гадоў, а з 1 студзеня 2015 года - да 15 гадоў. Акрамя таго, з 2015 года для грамадзян, якія не маюць мінімальны стаж працы, прадугледжана павелічэнне пенсійнага ўзросту да 60 гадоў у жанчын і 65 - у мужчын.

Валеры Кавалькоў не змог сказаць, колькі людзей пенсійнага ўзросту ў цяперашні час не маюць 15-гадовага стажу працы, паколькі «ацэнка працоўнага стажу робіцца на момант, калі яны прыходзяць у пенсійную сістэму».

Паводле ацэнак Мінпрацы, такіх людзей у Беларусі можа быць прыкладна 5-10 тысяч чалавек.

Што рабіць тым, хто ў сілу розных прычын не адпрацаваў неабходную колькасць гадоў для прызначэння працоўнай пенсіі?

«Давядзецца дапрацаваць, - сказаў Валеры Кавалькоў. - *Калі не хапае 15 гадоў працоўнага стажу, пенсія прызначаная не будзе: жанчыне ў 60 гадоў, мужчыну - у 65 будзе прызначаная сацыяльная пенсія, але гэтая пенсія складае 50% пражытачнага мінімуму і сёння складае 700 тысяч рублёў»*.

Намеснік міністра дадаў, што ў краіне няма напружання на рынку працы - на кожнага афіцыйна беспрацоўнага прыпадае дзве вакансіі. Адным словам, працу знайсці нескладана. Іншая справа, што большасць прапаноў не карыстаюцца попытам з-за нізкіх заробкаў.

Алена Спасюк
БЕЛАПАН

СВАБОДА СЛОВА

ПАРИЖСКИЙ ТЕРАКТ ОТОЗВАЛСЯ ГРОЗНЫМ ЭХОМ В РОССИИ

То, что представители «Исламского государства» приветствовали расстрел во французской столице, удивления не вызывает. Но вот есть такая организация, как Союз муфтиев России, которая, по религиозным меркам, считается центристской. И поэтому её позиция впечатляет гораздо больше.

Союз муфтиев России выступил с заявлением, в котором гневно осудил теракт в Париже. Но! Читаем документ дальше и узнаем, что, оказывается, грех провокации в нашем мире не менее опасен для сохранения мира, чем грех тех, кто на эту провокацию способен поддаться. *«Оскорбление чувств верующих недопустимо, как и недопустимы любые проявления экстремизма, любое посягательство на жизни мирных людей»*, — считают в организации.

В итоге киллеров и их жертв поставили на одну доску. Более того, между строк можно прочитать, к кому из них на самом деле хуже относятся российские муфтии. Журналисты Charlie Hebdo, по сути, названы провокаторами, а террористы «всего лишь» поддавшимися на провокацию.

Но, позвольте, с каких пор шутка, пусть даже и неудачная, стала считаться не меньшим грехом, чем хладнокровное убийство безоружных людей?..

Вывод «сами виноваты» в отношении случившегося в Париже вообще получил в России достаточно широкое распространение. Вот писатель Сергей Шаргунов интервью «Эху Москвы» начинает с того, что «сходил в храм Божий, как всегда делаю на Рождество». Потом коротко упоминается «варварский террористический акт». После чего начинаются пространные рассуждения: *«Это повод поразмышлять о границах дозволенного в журналистике... Очевидно, что мир оказался в такой ситуации, что это кого-то очень сильно оскорбляет, если это бьет по чужим религиозным чувствам, то каждый раз человек, который снова и снова идет на это, он знает, что не надо рисовать карикатуры на пророка Мухаммеда, он понимает, чем рискует – рискует своей головой. Значит, журналисты отдавали себе отчет, что они рискуют своими головами»*.

На самом деле, исходя из подобной логики, можно обосновать убийство практически любого человека. Всегда кто-то может расценить чьи-то действия как провокацию. Абсолютное большинство жертв исламских террористов не рисовали карикатуры на Пророка, но это не помешало бандитам их убить. Просто потому что они бандиты. А повод... Повод всегда найдется.

Печально, что очень многие в России этого не понимают. Да и в Беларуси наверняка хватает тех, кто думает подобным образом. Но случившееся в Париже заставляет задуматься: на чьей мы стороне пусть даже чисто морально? Потому что это тот случай, когда или – или. И если позиция «я осуждаю, но...» становится главенствующей, значит, террористы достигли своих целей.

Александр Старикевич
"Салідарнасць"

ДЭМАКРАТЫЧНЫ РУХ

АПАЗІЦЫЯ НЯ ГУБЛЯЕ НАДЗЕІ ДАМОВІЦЦА

Здольнасць апазіцыі дамовіцца аб вылучэнні адзінага Кандыдата ў прэзідэнты на ВЫБАРЫ 2015 "залежыць ад палітычнай выспеласці апазіцыйных суб'ектаў".

Такое меркаванне выказаў у каментары БелаПАН палітолаг Валер Карбалевіч. Ён адзначыў, што сітуацыя ў краіне ў апошні час змянілася. «Да гэтага часу лічылася, што прэзідэнцкія выбары будуць прахаднымі, дзяжурнымі, а таму наогул не мае значэння, два-тры кандыдаты будзе ці адзін. Але цяпер, на фоне фінансава-эканамічнага крызісу, сітуацыя змянілася. Гэта значыць, што тактыка апазіцыі будзе мець вялікае значэнне на выбарах 2015 года », - перакана624ы палітолаг.

Для старшыні Аб'яднанай грамадзянскай партыі (АГП) Анатоля Лябедзькі «больш важным быў бы вынік выйсця не столькі на адзінага кандыдата, колькі на адзіны сцэнар дзеянняў». «Калі ў апазіцыі будзе адзіны сцэнар дзеянняў, агульны план, то ў ім можа быць і адзін, і некалькі спікераў. Хоць не будзем выключаць і магчымасці вырашэння пытання па адзіным кандыдату ", - заўважыў палітык.

Старшыня руху «За Свабоду» Аляксандр Мілінкевіч, які ўдзельнічаў у прэзідэнцкай кампаніі 2006 года як адзіны кандыдат ад апазіцыі, перакананы: надзеі на выхад на адзінага кандыдата ад "ніколі нельга губляць". «Хоць шанцаў вельмі мала. Здарылася тое, што здарылася. Чым слабейшы апазіцыя, тым менш у яе прыкладаў працы з грамадствам і тым больш яна думае аб фармальных рэчах: хто спікер, каго часцей прымаюць за мяжой », - сказаў Мілінкевіч.

Пры гэтым ён са шкадаваннем дадаў, што ў апазіцыі «ідзе ўнутраная барацьба», якая аслабляе дэмакратычныя сілы.

Як паведамлялася раней, 17 лістапада пяць апазіцыйных партый і арганізацый падпісалі ў Мінску пагадненне аб працэдуры вылучэння адзінага кандыдата на прэзідэнцкіх выбарах. У ліку тых, хто падпісаў пагадненне Беларуская сацыял-дэмакратычная партыя (Грамада), рух «За Свабоду», кампанія «Гавары праўду», Партыя БНФ і аргкамітэт па стварэнні партыі «Беларуская хрысціянская дэмакратыя».

Між тым перамовы аб абранні адзінага кандыдата вялі сем апазіцыйных структур: названыя арганізацыі, а таксама Беларуская партыя левых «Справядлівы свет» і Аб'яднаная грамадзянская партыя. Прадстаўнікі двух апошніх ўзялі час падумаць, ці варта ім далучацца да гэтага пагаднення.

Чакаецца, што адзіны кандыдат у прэзідэнты ад апазіцыі будзе вызначаны на кангрэсе дэмакратычных сіл, які павінен прайсці гэтай вясной.

Выбары прэзідэнта павінны прайсці не пазней за 20 лістапада.

Прэс-служба
"Рух "За Свабоду!"

ДЫКРЭТ №5

ДЗЯРЖАВА НАСТУПАЕ НА СТАРЫЯ ГРАБЛІ

Нізкая эфектыўнасць работы прадпрыемстваў, праблемы кіравальнасці эканомікай даўно сталі галаўным болем чыноўнікаў, разабрацца з якой паспрабавалі праз прыняцце прэзідэнцкага дэкрэта № 5. Аднак рэалізацыя яго палажэнняў не прывядзе да мэты.

Сапраўды, статыстыка малюе змрочную карціну. Так, 55% дзяржаўных прамысловых прадпрыемстваў стратныя, ды і з прадукцыйнасцю працы за апошнія гады сітуацыя значна не палепшылася.

Так, па апошніх дадзеных, Беларусь па прадукцыйнасці працы адстае ад узроўню краін Еўрапейскага саюза ў чатыры разы. Улады ў спробах палепшыць гэты паказчык ўявілі механізм залежнасці зарплаты ад прадукцыйнасці працы: ёсць рост прадукцыйнасці - будзе і рост заробкаў, інакш ніяк. Аднак і гэтая мера слаба паўплывала на сітуацыю.

Эксперты даўно заяўлялі аб назапашаных дысбалансу ў гэтай сферы, неабходнасці структурных рэформаў. Аднак улады ў чарговы раз вырашылі выкарыстаць старыя сродкі.

Зноў вырашана закруціць гайкі

Пяты дэкрэт атрымаўся досыць традыцыйным для айчыннага заканадаўства. Асноўная стаўка зроблена на тое, што чарговае ўзмацненне жорсткасці патрабаванняў з боку дзяржавы да работнікаў і кіруючаму складу дазволіць вырашыць праблемы прадпрыемстваў і арганізацый, эканомікі ў цэлым.

Падпісанне дэкрэта выклікала хвалю крытыкі ў незалежных СМІ, бо многія нормы гэтага дакумента супярэчаць працоўным заканадаўстве і пагаршаюць умовы працы работнікаў прадпрыемстваў. У дадатак дзеянне дакумента распаўсюджваецца на арганізацыі ўсіх форм уласнасці, а гэта азначае ўзмацненне ўмяшання дзяржавы ў справы прыватнага бізнесу.

Зрэшты, улічваючы спецыфіку працы прафсаюзаў у Беларусі, можна канстатаваць: якое б ні было працоўнае заканадаўства, казаць аб яго выкананні і рэальнай абароне правоў работнікаў не прыходзіцца. Што ж да ўмяшання ў справы бізнэсу - то гэта далёка не першы і не апошні выпадак, падобны падыход не з'яўляецца сюрпрызам.

Пытанне ў іншым: дзеля чаго ўлады пайшлі на такія меры? Прыняцце гэтага нарматыўна-прававога акта, хутчэй за ўсё, стане чарговай памылкай, на якіх беларускія чыноўнікі, на жаль, не вучацца. Яго нормы не толькі не здольныя палепшыць сітуацыю, а хутчэй наадварот - толькі абвастрыліся супярэчнасці.

У першым выпадку размова ідзе пра прэзідэнцкай дырэктыве 2004 года «Аб мерах па ўмацаванні грамадскай бяспекі і дысцыпліны». Яна таксама была накіравана на ўзмацненне жорсткасці патрабаванняў да работнікаў і кіраўнікам, павышэнне іх адказнасці. Выніку, калі меркаваць па сённяшнім становішчу спраў, дакумент не даў.

Другі сугучны па духу нарматыўны акт - дэкрэт № 9 "Аб дадатковых мерах па развіцці дрэваапрацоўчай прамысловасці" (2012 год).

Гэты дэкрэт таксама выйшаў досыць спрэчным і таксама прадугледжваў закручванне гаек на прадпрыемствах дрэваапрацоўчай прамысловасці з мэтай павышэння эфектыўнасці іх работы.

З-за некаторых змяшчаюцца ў ім мер, напрыклад абмежаванні на магчымасць звальнення з прадпрыемства, аглядальнікі метафарычна загаварылі аб увядзенні прыгоннага права.

Аднак і гэты дакумент, нягледзячы на досыць жорсткі характар, не змог палепшыць сітуацыю ў дрэваапрацоўцы.

У цэлым, калі звярнуцца да гісторыі апошніх гадоў, то можна заўважыць, што беларускія ўлады з зайздроснай упартасцю спрабавалі дазволіць шматлікія праблемы менавіта пры дапамозе ўзмацнення жорсткасці мер, закручвання гаек і г.д.

Прычыны таму - як негатыўнае у прынцыпе стаўленне кіраўніцтва краіны да рэформаў, так і палітычныя перадумовы: на 2015 год прызначаныя прэзідэнцкія выбары, і ўзрушэнні на чале дзяржавы ў гэты перыяд асабліва непажаданыя.

Эканоміка залішне зарэгулявана

Большасць прадпрыемстваў дзяржсектара за апошнія дзесяцігоддзі прызвычайлася працаваць ва ўмовах нізкай канкурэнцыі, дзяржзакупак і бюджэтных датацый; эфектыўнасць працы толькі ў апошні час сталі вызначаць па колькасці продажаў, а не аб'ёмах выпуску.

Вырашыць праблемы толькі толькі нормамі дэкрэта будзе немагчыма. Без змены істотных умоў працы гэтых прадпрыемстваў і эканамічнай асяроддзя, у якой яны знаходзяцца, нічога не атрымаецца. На сённяшні дзень шматлікія праблемы магла б вырашыць палітыка, накіраваная на зніжэнне дзяржаўнага рэгулявання большасці сфер.

Да прыкладу, дзяржаўнае рэгуляванне цэн змушае многія прадпрыемствы працаваць у нуль, а то і зусім сыходзіць у мінус. Існуючыя механізмы тэндэраў і дзяржзакупак таксама зніжаюць эфектыўнасць і выніковасць працы шматлікіх прадпрыемстваў.

Такім чынам, прыняўшы дэкрэт № 5, улады паспрабавалі ў чарговы раз адтэрмінаваць ўжо даўно наспелыя структурныя пераўтварэнні. Аднак такія адтэрміноўкі кожны раз прыводзяць да ўзмацнення негатыўных фактараў.

Мікіта Бляяеў

Чытаць цалкам: naviny.by

ПОГЛЯД З МАСКВЫ

«УБИТЬ КЛОУНА МОЖЕТ ТОЛЬКО РОЖДЕННЫЙ ОТ ЗВЕРЯ»

Сначала в качестве преамбулы... Несколько лет я писал еженедельные свои посты на "Эхо Москвы". Я наивно считал, что кто-то к ним прислушивается. Я наивно заканчивал каждый свой пост фразой: «Будьте здоровы и держите себя в руках». Никто этих слов не слышал.

Болезнь развивается по своим законам.

Если пациент отказывается от лечения, помочь ему нельзя. Возможно только принудительная госпитализация, а это чревато сроком. Все, все взаимосвязано в этом мире. Агрессия и зло не имеют границ. Зло наступает по всем фронтам. Зло под маской духовности и божественной справедливости. Неважно, в каком обличье Бог.

Война идет между здравым смыслом и безумием.

Убить средь бела дня невооруженных, безобидных, выполняющих свой профессиональный долг людей - у себя в стране, у себя дома – это чудовищный вызов и чудовищная несправедливость.

Убийство художников и журналистов – это вызов этой самой цивилизации и мировой культуре.

Убить клоуна может только рожденный от зверя.

Сказать, что эти нелюди были оскорблены – чистая глупость. Нечеловек не может быть оскорблен - у него нет этих чувств. Не объяснить им, этим нелюдям, что ответом на рисунок может быть только рисунок, ответом на слово может быть только слово. Рисовать карикатуры можно про все и на всех.

А про Холокост можно? – спрашивают часто меня некоторые граждане.

Рисуйте! Если вас смешит уничтожение миллионов в газовых камерах и это вас веселит – рисуйте... Я не буду призывать за это убивать вас, вы просто для меня будете существовать в другом пространстве и в другом мире. Как существуют многие в другом мире и в другом пространстве. Куда я не пойду. Куда я не хочу идти.

Это мой выбор.

Не ходите и вы в мой мир. В наш мир. Да еще с автоматом. Или с бейсбольной битой. Не смотрите спектакли моего (нашего) мира. Не читайте книги моего (нашего) мира. Я (мы) не ходим ведь в ваш мир?

Давайте на журналах, фильмах, программах спектаклей писать, кроме возрастных категорий, еще и список тех, кого это может оскорбить.

Впрочем, достаточно написать одну фразу «Это может оскорбить безграмотных идиотов». Но они, эти безграмотные идиоты, не примут это на свой счет. Они-то считают себя как раз грамотными и не идиотами.

Если в каком-то африканском племени оскорблением считается не проколотый большим кольцом или костью нос, то тогда что же, во всех европейских журналах надо прокалывать носы? Хотя бы в фотошопе?

И последнее.

Если сообщество мусульман России сочло, что грех кровопролития равен греху якобы провокации, то они – соучастники этого ужасного преступления. Рисовать и писать надо продолжать то, что считаешь нужным. Как это сделали сегодня французские журналисты и французские художники.

Мои соболезнования всем тем, кто был близок к погибшим. Закончу свой текст такой фразой: вы не здоровы. И вы не умеете держать себя в руках.

Андрей Бильжо

«Эхо Москвы»

КАДРАВАЕ ПЫТАННЕ

"ЧАРГОВЫ АКТ СПЭКТАКЛЮ ПРА СПРАВЯДЛІВАГА ЦАРА І НЯДБАЙНЫХ БАЯРАЎ"

Як варта ацаніць кадравыя зьмены, праведзеныя Аляксандрам Лукашэнкам? Ці гэта прызначэньні, закліканыя змагацца выключана з цяперашнім эканамічным і валютным крызісам? Ці яны зробленыя з пэрспэктывай больш далёкай і больш важнай — а менавіта прэзыдэнцкай кампаніі?

На гэтыя пытаньні адказвае кіраўнік аналітычны праектаў кампаніі БелаПАН Аляксандар Класкоўскі

Цыганкоў: На вашую думку, у чым асноўны сэнс і значэньне гэтых, бадай, самых радыкальных зьменаў у кіраўніцтве Беларусі за апошнія гады? Ці Аляксандра Лукашэнка мае на мэце толькі эканоміку ці ён глядзіць больш далёка — у прэзыдэнцкую кампанію?

Класкоўскі: Ведаеце, пра выбары Аляксандар Лукашэнка думае заўсёды. У шырокім сэнсе — ён дбае, як найлепей выглядаць перад электаратам. У гэтым сэнсе мы прося бачым чарговы акт вядомага старога спэктаклю пра справядлівага цара і нядбайных баяраў.

На гэты раз ён адным стрэлам забівае адразу некалькі зайцоў. Па-першае, сьпісвае апошнія фінансавыя праблемы на «ахвярных казлоў». Па-другое, рэсурс «новай мятлы». Я маю на ўвазе — каго б ён не прызначыў, спачатку людзі рвуць жылы, каб сябе пакаваць з лепшага боку. Тут імпульс ідзе сам па сябе, ад уліваньня сьвежай ці адносна сьвежай крыві. Ну і па-трэцяе, цяпер можна казаць электарату — «пачакайце, ня ўсё адразу, трэба даць час новым людзям, каб былі зьмены да лепшага».

Але ці будуць гэтыя зьмены — гэта пытаньне паўнамоцтваў. Я думаю, што перад выбарамі для Лукашэнкі вельмі рызыкоўна даваць такі карт-блянш, бо цяпер бязбольных рэцэптаў няма ў эканоміцы. Трэба выбіраць рэзкія, хірургічныя метады. Таму — ёсьць небясьпека, што сказаць: да выбараў усімі праўдамі і няпраўдамі трымайце гэты рубель, трымайце бачнасьць адноснай стабільнасьці ў эканоміцы.

Цыганкоў: У першых камэнтарах аглядальнікі адзначаюць, напрыклад, рынкавасьць і прафэсіяналізм новага кіраўніка Нацбанку. Якой эканамічнай палітыкі можна чакаць ад новых прызначэнцаў? Ці можна меркаваць, што да выбараў вялікіх кадравых зьменаў ужо ня будзе?

Класкоўскі: Вядома, пэрсаналіі граюць пэўную ролю. Але цяпер ня той час, каб ладзіць пэўныя акадэмічныя дыскусіі, вызначаць, які шлях патрэбны для беларускай эканомікі. Бо ў ёй ня зроблена элемэнтарнага — патрэбныя сыстэмныя рэформы, структурныя пераўтварэньні. Час толькі павялічвае вастрыню праблемы, дысбалансы ў эканоміцы нарастаюць.

Пэрсона на чале ўраду ці Нацбанку мела б рэвалюцыйнае значэньне ў іншай, нармальнай палітычнай і эканамічнай сыстэме. У нас жа ўсё дэфармуецца тым, што сыстэма жорсткая, аўтарытарная і сыстэма пэрсаналісцкая. Таму, хто б не прыйшоў на тую ці іншую пасаду — яны будуць проста выканаўцамі найвышэйшай волі. Якую праграму закладзе ў гэты «кампутар» Лукашэнка — невядома. Я не выключае, што калі далей будзе валіцца Расея, і ў нашай эканоміцы адпаведна будзе поўнае вар'яцтва — магчыма, яшчэ ні адна галава паляціць да прэзыдэнцкіх выбараў.

Віталь Цыганкоў

http://www.svaboda.org

Заснавальнік і рэдактар: Станкевіч Георгій Мікалаевіч

Адрас рэдакцыі: Бешанковіцкі раён, в. Старыя Ранчыцы, e-mail: stan62@list.ru, тэл. 60237, маб. +375292184739
Газета выдаецца з сакавіка 2005г.

Падпісана да друку 16.01.2015 у 16.15
Наклад: 290 асобнікаў.
Выдаецца адзін-два разы на месяц на беларускай і расійскай мовах.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы пазіцыі аўтараў.
Друкуецца на ўласным абсталяванні.
Распаўсюджваецца бясплатна дабраахвотнікамі.